

введення, що пов'язані з трансформацією традиційної системи в альтернативну; комплексні (комбінаторні), що обіймають елементи як удосконалення, так і трансформації.

Викладене дозволяє виокремити такі аспекти розвитку інноваційних процесів у процесі інформатизації вітчизняної вищої школи: 1. Розроблення та впровадження педагогічних технологій, спроможних прискорити процеси видозмін. 2. Оновлення автентичності змісту, форм і методів навчання, управлінської діяльності у змісті вітчизняної вищої освіти.

Окреслені тенденції визначають напрями розв'язання суперечностей, оскільки зростання обсягу наукових знань зумовлює необхідність внесення до змісту освіти великої кількості теоретичного і практичного матеріалу. Виникає суперечність між постійно збільшуваною кількістю навчального матеріалу і межами навчально-виховного процесу, що актуалізує проблему сучасної дидактики: проблеми базової освіти і її ядра — необхідного мінімуму фахових знань. Істотним джерелом задля розвитку педагогічних технологій є реалізація організаційно-економічного механізму щодо відбору навчального матеріалу та його постійного оновлення, розроблення більш ефективних та економічних технологій навчання по відношенню до традиційних.

Література

1. Основи нових інформаційних технологій навчання : [посібн. для вчителів] /авт. кол.; за ред. Ю. І. Машбиця. — К. : ІЗМН, 1997. — 264 с.

Н. Г. Шпанковська, к.е.н., професор, старший наук. співробітник,
Національна металургійна академія,
e-mail: NinaShpancovska@mail.ru
О. І. Канська, старший викладач
Національна металургійна академія,
e-mail: dom_ok@mail.ru

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ВЗАЄМОВІДНОСИН У СИСТЕМІ «НАУКА — ОСВІТА — БІЗНЕС»

**Шпанковская Нина,
Канская Ольга**
**Направления совершенствования
взаимоотношений в системе
«наука — образование — бизнес»**

**Shpancovskaya Nina,
Kanskaya Olga**
**Areas of improvement of
relationship in the system «science
— education — business»**

Для досягнення випереджального управління розвитком соціально-економічних освітянських систем актуальною проблемою

є удосконалення технологій навчання і комплексного забезпечення інноваційних управлінських рішень, цілеспрямованих на доступність і поліпшення якості освіти та підвищення рівня кваліфікації. Ця проблема обумовлена зростанням вимог суспільства до компетенції керівників і фахівців [1] для реалізації стратегії розвитку національної економіки [2].

На підставі огляду літературних джерел і практичного досвіду проведено аналіз еволюційного розвитку освітянських технологій для визначення тенденцій і особливостей та для оцінки сучасного стану цих технологій. Загальною тенденцією для освітянських технологій у вищих навчальних закладах (ВНЗ) і в корпоративних системах підвищення кваліфікації кадрів є: перехід від використання окремих форм і методів навчання до їх комплексів [3, с. 29, 118; 4, с. 270]; підсилення зв'язку із бізнес-середовищем [3, с. 90; 5, с. 3]; спрямованість методів навчання на досягнення його результатів [1, Додаток; 6, с. 99]; консалтингова підтримка розвитку підприємств [3, с. 93]; використання інформаційних технологій [7, с. 106]. Визначені тенденції є позитивними і відповідають сучасним напрямам удосконалення освітянських технологій у світовій практиці. Недоліки вітчизняної практики є наслідком хронічного забезпечення (технічного, матеріального, фінансового, інформаційного) вищої школи за залишковим принципом з боку держави. Крім того, розвиток освітянських технологій стримується недосконалою системою взаємовідносин ВНЗ з підприємствами і організаціями.

Метою даного дослідження є визначення напрямів взаємовигідного партнерства ВНЗ і бізнес-структур. Її досягнення вимагає вирішення таких завдань: аналіз існуючого стану партнерства; оцінка його динаміки; обґрунтування шляхів поліпшення взаємовідносин зацікавлених сторін.

Систематизація, узагальнення і аналіз стану партнерства в тріаді «наука — освіта — бізнес» свідчать про сталу тенденцію ослаблення взаємозв'язків між елементами цієї системи. Головною його причиною вважається фінансово-економічна криза і як наслідок — дефіцит бюджетних коштів на розвиток науки і освіти та несприятливі умови для бізнесу. Це зменшує можливість фінансової підтримки наукових і освітянських організацій. Але це не єдина причина, бо багато прибуткових недержавних підприємств не квапляться фінансувати розвиток вітчизняних науки й освіти, бо не мотивовані державою внаслідок недосконалості механізму державного регулювання національної економіки. Пропозиції з удосконалення його принципів і структури обґрунтовані нами в попередніх

дослідженнях [8, с. 123], а також визначені умови функціонування підприємств, необхідних для забезпечення їх конкурентоспроможності [8, с. 117], серед яких важливе місце посідає постійне підвищення рівня освіти, компетенції, кваліфікації, загальної і корпоративної культури людського капіталу, його своєчасне відтворення та ефективне використання. Їх досягнення залежить від сумісних зусиль усіх складових елементів системи «наука — освіта — бізнес». Крім того, важливими напрямками поліпшення партнерських взаємовідносин у цій системі є узагальнення та використання накопиченого вітчизняного досвіду з їх підтримки.

Позитивної оцінки, наприклад, заслуговує досвід зі створення Навчально-тренінгового центру економіки та управління підприємством ДНВЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» та комплексного використання тренінгових завдань у різних підрозділах віртуального підприємства [3, с. 51]. Ефективною вважає керівництво ВО «Південмашзавод» спільну навчальну та виробничу підготовку фахівців у Національній металургійній академії України завдяки створенню Навчально-виробничого центру НААС і Навчально-виробничого центру інноваційних технологій DELCAM [5, с. 3]. Оснащеність їх сучасними технологічними устаткуванням і програмним забезпеченням дозволяє студентам кафедри технології машинобудування отримувати рівень знань для успішного розв'язання складних виробничих завдань, ставати кваліфікованими фахівцями, і адаптуватися за 2 місяці (на відміну від випускників інших ВНЗ — понад рік).

Доцільними є: залучення провідних фахівців і керівників бізнес-структур як голів Державних атестаційних комісій і лекторів; виконання госпрозрахункових НДР і підготовка за їх результатами сумісних публікацій і доповідей на наукових конференціях і семінарах; наукове керівництво викладачами ВНЗ роботами здобувачів — фахівців підприємств; залучення викладачів як консультантів для вирішення корпоративних завдань; проведення аудиторськими фірмами і промисловими підприємствами щорічних конкурсів наукових робіт студентів за обраним фахом та ін.

Таким чином, для удосконалення партнерських взаємовідносин між елементами системи «наука — освіта — бізнес» необхідно в комплексі враховувати інтереси усіх її елементів та держави, яка повинна удосконалити фінансовий механізм регулювання господарської діяльності.

Література

1. Постанова КМУ від 23.11.2011 №1341 «Про затвердження Національної рамки кваліфікації». [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-%D0%BF>
2. Україна 2020: Стратегія національної модернізації. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://polit.ua/documents/2010/02/26/stra2020.html>
3. Тренінгові технології в освіті і бізнесі: досвід і перспективи застосування. Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції. 18—20 лютого 2013 р. — К.: КНЕУ, 2013. — 136 с.
4. Стратегическое управление организациями: традиционные и современные методы: сборник научных трудов Международной научно-практической конференции. 21—22 марта 2013 г. — СПб.: Издательство Политехнического Университета, 2013. — 436 с.
5. *Полотнянко О.* Спільна навчальна та виробнича підготовка фахівців // Кадри металургії (газета НМетАУ). — № 7—8, 28.02.2013. — С. 3.
6. *Глухов В. В.* Качество высшего образования: Учебное пособие. — СПб.: Издательство Политехнического Университета, 2011. — 155 с.
7. Модернізація економіки: проблеми, шляхи розвитку та перспективи. Матеріали Міжнародної НПК 13—14 вересня 2013 р. — Дніпропетровськ: НО «Перспектива», 2013. — 136 с.
8. Устойчивое развитие экономики: опережающее управление. Том 2. / науч. ред. В. А. Подсолонко. Материалы IV Международной НПК 19—22 сентября 2013 г. — Симферополь: ТНУ им. Вернадского — ДИАЙПИ, 2013. — 412 с.